

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2017. szeptember 28. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott neve** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2016. szeptember 23. napján kihirdetett **2.B.188/2016/39.** számú ítéletét

megváltoztatja:

A társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette [Btk. 221. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés] vonatkozásában az első fokú ítéletet **hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.**

A vagyonekobzás összegét **90.900.- (kilencvenezer-kilencszáz) forint**ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy az első fokú ítéletet **nyilvános** tárgyalás alapján tekinti meghozottnak.

I.rendű vádlott neve vádlott cselekményeinek megnevezése helyesen:

3 rendbeli társtettesként elkövetett rablás büntette [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, egy esetben (3) bekezdés c) és g) pont, kettő esetben g) pont],
társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette [Btk. 221. § (2) bekezdés 1. fordulat a) és d) pont],
3 rendbeli társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette [Btk. 194. § (1) bekezdés, egy esetben (2) bekezdés b) pont, kettő esetben b) és c) pont].

I.rendű vádlott neve vádlott **magánfél neve1 (magánfél neve1 lakcíme szám alatti lakos)** magánfél részére - helyesen - **kártérítés** címén köteles megfizetni az első fokú ítélet szerinti összeget.

Néhai **magánfél neve2** magánfél polgári jogi igényének **érvényesítését** tekinti egyéb törvényes útra utasítotttnak.

Az első fokú eljárásban felmerült és I.rendű vádlott neve vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen: **33.134.827.- (harminchárommillió-egyszázharmincnégyezer-nyolcszázhuszonhét) forint.**

A vádlott által a 2016. szeptember 24. napjától 2017. szeptember 28. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. rablás büntettségében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés g) pont] mint társtettes, 1 rb. rablás büntettségében [Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés c) és g) pont] mint társtettes, 1 rb. magánlaksértés büntettségében [Btk. 221. § (2) bekezdés a) és d) pont] mint társtettes, 1 rb. magánlaksértés büntettségében [Btk. 221. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés] mint társtettes, 2 rb. személyi szabadság megsértésének büntettségében [Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) és c) pont] mint társtettes és 1 rb. személyi szabadság megsértésének büntettségében [Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] mint társtettes.

Ezért I.rendű vádlott neve vádlottat halmazati büntetésül 15 év szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés fegyház fokozaton hajtható végre. Megállapította, hogy I.rendű vádlott neve vádlott legkorábban a büntetés legalább kétharmad részbeni kitöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra.

A kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába a 2014. március 19. napjától 2016. szeptember 23. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

I.rendű vádlott neve vádlott vonatkozásában a Budaörsi Városi Bíróság 2011. szeptember 7. napján jogerős 5.B.156/2011/17. számú ítéletével kiszabott és felfüggesztett 1 év börtönbüntetés végrehajtását elrendelte.

A vádlottal szemben 181.800.-Ft összegben vagyonek Kobzást rendelt el.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről akként, hogy a Kecskeméti Törvényszék bűnjel nyilvántartásába Bj-Szj.I/64/2016. számon bevételezett 1., 2., 3., 4. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és **egyéb érdekelt neve1** érdekelt részére kiadni rendelte, míg a Kecskeméti Törvényszék bűnjel nyilvántartásába BJ-Szj.I/62/2016/1-47., 49-66., 68-69., 70-74., 76-88., 137-140. tételszámok alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el, míg ugyanezen tételszámon bevételezett 91-106., 108-123. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és **egyéb érdekelt neve1** érdekelt részére kiadni rendelte. Az ugyanezen tételszámon bevételezett 124-136. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és I.rendű vádlott neve vádlott részére kiadni rendelte.

Kötelezte I.rendű vádlott neve vádlottat az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül polgári jogi igény címén megfizetni **magánfél neve1** magánfél részére 105.000.-Ft-ot, valamint 15.000.-Ft illetéket az államnak.

Néhai **magánfél neve2** magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

Kötelezte a vádlottat 33.161.869.-Ft első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be:

- az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a III. tényállási pont vonatkozásában a vád szerinti súlyosabb minősítés - nyereségvágyból, bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett emberölés büntette miatti büntetőjogi felelősség

kimondása - és a büntetés súlyosítása érdekében.

A Bács-Kiskun Megyei Főügyészség vezetője a bírósági iratok felterjesztése előtt a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést azzal a módosítással tartotta fenn, hogy azt a minősítés megváltoztatására és a súlyosításra irányuló részében visszavonta, egyebekben a bűnjelekre vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatását indítványozta;

- a vádlott és védője egyezően a büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.205/2016/3-II. számú átiratában a módosított tartalmú ügyészi fellebbezést azzal a további módosítással tartotta fenn, hogy a III. tényállási pont alatti 1 rb. társtetteségben elkövetett magánlaksértés büntette [Btk. 221. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés] vonatkozásában a Be. 373. § (1) bekezdés I/b. pontja alapján az ítélet tábla az első fokú ítéletet helyezze hatályon kívül, és e vonatkozásban az eljárást a Be. 332. § (1) bekezdés b) pontjában írt okból szüntesse meg, továbbá a vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás összegét 90.900.-Ft-ra szállítsa le. A büntetés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Indítványozta az első fokú ítélet tényállásának kiegészítését, illetve helyesbítését is.

Összességében az első fokú ítélet megváltoztatását és 1 rb. társtetteségben elkövetett magánlaksértés büntette [Btk. 221. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés] vonatkozásában az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, és e vonatkozásban az eljárás megszüntetését, a vádlottal szemben elrendelt vagyonelkobzás összegének 90.900.-Ft-ra történő leszállítását, valamint a Kecskeméti Törvényszék bűnjel nyilvántartásába BJ-Szj.I/62/2016/1-6., 25., 27., 29., 30., 31., 51., 52., 55., 58., 65., 68., 72., 77., 78., 79., 83., 84., 87., 88. tételes alatti bűnjelek megsemmisítése helyett azok tárgyletelként történő kezelésének elrendelését és iratokhoz csatolását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a másodfokú nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat mindenben fenntartotta.

Néhai **sértett neve**1 sértett képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen, hangsúlyozva az ezen sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény súlyosságát, a vádlott szigorú megbüntetését indítványozta.

I.rendű vádlott neve vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta. A magánlaksértés büntette vonatkozásában az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az eljárás megszüntetésére vonatkozó részében osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját.

Álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott és a törvényi maximumban meghatározott szabadságvesztés tartama eltúlzott, és arra hivatkozással, hogy a vádlott a tényállás III. pontja vonatkozásában tett vallomásaival segítette a nyomozóhatóság munkáját és három kiskorú gyermeke eltartásáról, közös háztartásban, közmunkából származó jövedelmével járult hozzá, a szabadságvesztés büntetés enyhítését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán a fellebbezési nyilvános ülésen csatlakozott a védője által előadottakhoz és megbánását hangsúlyozta.

A fellebbezések alaptalanok.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás során a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a törvényszék ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a lényeges eljárási szabályokat megtartotta, s a tényállás felderítési feladatának is eleget tett. A vád tárgyát képező releváns tényekre vonatkozóan a bizonyítást a szükséges és lehetséges körben és mélységben felvette. Az ennek során beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta. Ezzel összefüggésben indokolási kötelezettségének eleget téve, logikusan és az iratoknak mindenben megfeleltethetően indokát adta annak, hogy a tényállás I. és II. pontjában írt cselekmények esetén a vádlott tagadásával szemben miért az igazságügyi hemogenetikai szakvélemény, a helyszíni szemle adatai és az 1. számú tanú vallomása alapján állapította meg a tényállást. Meggyőzően indokolta, hogy a tényállás I. és II. pontjában írt cselekmények, valamint a vádlott által beismert III. pontban írt bűncselekmények elkövetési körülményeinek azonossága alapján, a fenti bizonyítékok figyelembe vételével miért ítélte megállapíthatónak, hogy a tényállás I. és II. pontjában írt bűncselekményeknek ugyancsak a vádlott volt az egyik tettese.

A III. tényállási pont esetén a vádlott részbeni ténybeli beismerő vallomásából és egyéb bizonyítékok, így különösen az igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson adott szakvéleményéből a vádlott tudattartalmát megalapozó tényekre szintén okszerű következtetést vont le. A III. tényállási pont vonatkozásában indokolási kötelezettségének eleget téve, helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy miért nem állapítható meg minden kétséget kizáróan, hogy a vádlott szándéka kiterjedt **sértett neve1** sértett súlyos bántalmazására, illetve azt, hogy tudata átfogta annak mértékét, illetve következményeit. Arra is helyesen következtetett, hogy I.rendű vádlott neve vádlottnak és társainak a pontos cselekvése nem volt megállapítható minden kétséget kizáróan, ugyanakkor a vádlott tisztában volt azzal, hogy erőszakot, illetve fenyegetést alkalmaznak társaival együtt a sértettek értékei átadásának kikényszerítése és elvétele során.

A másodfokú bíróság a Be. 353. § (1) bekezdés a) pontja alapján - az iratok tartalmára figyelemmel - az első fokú ítélet tényállását az alábbiak szerint helyesbítette és egészítette ki:

I.rendű vádlott neve vádlott korábbi büntetései közül a 2./ pont alatti Budaörsi Városi Bíróság ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés esetén a próbaidő 2014. szeptember 6. napjáig tartott, míg a 3./ pont alatt írt Szegedi Városi Bíróság határozatával kiszabott 5 hónap, végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés próbaideje 2013. február 23. napján eredményesen letelt.

Mindhárom tényállási pont esetén azon megállapítást, hogy a sértettek védekezésre csekély mértékben voltak képesek (7. oldal 4. bekezdés, 8. oldal 8. bekezdés, 10. oldal 1. bekezdés), valamint a 9. oldal 9. bekezdésében a jogtalan behatolásra tett megállapítást a jogi indokolásba utalta, mivel azok jogkövetkeztetést tartalmaznak, ily módon azoknak nem a tényállásban a helye.

A 7. oldal utolsó és a 9. oldal 3. bekezdéseiben az eltulajdonították kifejezést elvették kifejezésre helyesbítette, mivel ez felel meg az elkövetési magatartásnak, és ez vonható le ténybeli következtetésként.

A 8. oldal 4. bekezdését akként egészítette ki, hogy **magánfél neve1** sértett a polgári jogi igényt 2013. május 19. napján jelentette be.

A 10. oldal utolsó bekezdését azzal egészítette ki, hogy I.rendű vádlott neve vádlott és ismeretlenül maradt társa a **sértett neve1** sértettől elvitt 181.800.-Ft értéket képező dolgokat egymás között

egyenlő részben osztottak el, így a vádlottnak 90.900.-Ft jutott (nyom. iratok IX. kötet 2894. oldal utolsó bekezdésében rögzített gyanúsítottai vallomás).

A 11. oldal alulról 3. bekezdésében helyesen **sértett neve1** sértett testvérének a gyermeke élt magánindítvánnyal, amely azonban nem volt hatályos.

A 11. oldal utolsó bekezdéséből mellőzte, hogy az elkövetők között a bántalmazásra vonatkozóan szándékegyes volt.

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a törvényszék által megállapított tényállást a másodfokú bíróság a felülbírálat alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

Osztotta a másodfokú bíróság a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját a III. tényállási pontban írt társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette vonatkozásában, miután **sértett neve1** sértett testvérének a gyermeke terjesztette elő a magánindítványt, aki viszont nem volt jogosult a magánindítvány előterjesztésére.

A 2012. évi C. törvény (Btk.) 31. § (4) bekezdése alapján ugyanis, ha a magánindítvány előterjesztésére jogosult sértett meghal, akkor a hozzátartozója jogosult a magánindítvány előterjesztésére. Márpedig a magánindítványt előterjesztő és az eljárásban 2. számú tanúként szerepelt sértett elhunyt testvérének a gyermeke a Be. 459. § (1) bekezdés 14. pontja alapján nem minősül hozzátartozónak.

A fentiekre figyelemmel téves a törvényszék azon álláspontja, hogy a sértett halálát követően az örököse által előterjesztett magánindítvány joghatályos. Mint ahogy arra a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában helyesen utalt, kétségtelen, hogy a sértett halálát követően az örökös gyakorolja a sértetti jogokat. Ugyanakkor nem lehet kiterjesztően értelmezni azt, hogy származékos jogosultsága kizárólag a hozzátartozónak van, s a magánindítványt előterjesztő személy nem tekintendő hozzátartozónak.

A fentiekre figyelemmel, a joghatályos magánindítvány hiánya a tényállás III. pontja szerinti **sértett neve1** sértett sérelmére elkövetett magánlaksértés büntette vonatkozásában kizárja I.rendű vádlott neve vádlott büntethetőségét (a Btk. VI. Fejezetében szabályozott, a büntetőjogi felelősségre vonás akadálya).

Ezért a másodfokú bíróság a Be. 373. § (1) bekezdés I. b) pontja alapján az első fokú ítéletet a III. tényállási pontban írt társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette [Btk. 221. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés] vonatkozásában hatályon kívül helyezte - mivel az elsőfokú bíróság az eljárás lefolytatásához szükséges magánindítvány hiányában hozott ítéletet - és e vonatkozásban az eljárást a Be. 332. § (1) bekezdés b) pontjában írt okból - mivel az eljárás megindításához szükséges magánindítvány hiányzik és e hiány már nem pótolható, ugyanis az elhunyt **sértett neve1** sértettnek a Btk. 31. § (4) bekezdése szerint joghatályos magánindítvány előterjesztésére jogosult hozzátartozója nincs - megszüntette.

Egyebekben az elsőfokú bíróságnak a vádlott bűnösségére levont következtetése okszerű volt.

A törvényszék a tényállás III. pontja vonatkozásában azt a következtetést vonta le, hogy I.rendű vádlott neve vádlott annak volt tudatában, hogy társával együtt kirabolják **sértett neve1** sértettet. Ennek során a megkötözéshez segítséget nyújtott a fásli átadásával, a kutatásban, a dolog elvételében tevőlegesen is részt vett, továbbá távozásakor a sértettet megkötözve, bezárva hagyták. A vádlott ugyanakkor a bántalmazás tényleges mértékével és lehetséges következményeivel a házból való távozásakor nem volt tisztában.

A szándékos emberölés büntetében a büntetőjogi felelősség megállapítására kizárólag akkor kerülhet sor, ha a sértett halálára a vádlott tudata legalább eshetőleges formában kiterjedt. Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a vádlott tudtán kívül történt a sértett súlyos bántalmazása, amely megállapítás okszerű. Ezért nem volt az megállapítható, hogy a vádlott szándéka kiterjedt **sértett neve1** sértett olyan súlyos fokú bántalmazására, amelynek következtében tudata átfogta annak tényleges mértékét és következményeit. Erre figyelemmel helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy cselekménye nem emberölés.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság e vonatkozásban kifejtett okfejtését az ítélet tábla annyiban egészítette ki, hogy a vádlott tudattartalmának vizsgálata során arra is figyelemmel kellett lenni, hogy a tényállás I. és II. pontjaiban írt cselekményeket követően a vádlott abban a tudatban járt el, hogy társai a sértettekkel szemben erőszakot alkalmaznak. Ugyanakkor az I. tényállási pontban megállapítottak szerint **magánfél neve1** sértett sérülést nem szenvedett el, míg az irányadó tényállás II. pontja alapján **magánfél neve2** sértett a szájának befogása, a lefogása és a megkötözése miatt 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett el, amely elkövetési magatartások a rablási cselekménybe beleolvadnak. Mindezekre figyelemmel nem kellett a vádlottnak a III. tényállási pontban írt cselekmény elkövetésekor azzal számolnia, hogy az időben korábbi I. és II. tényállási pont sértettjei által elszenvedettekhez képest súlyosabb - nyolc napon túl gyógyuló - sérüléseket szenved el a sértett.

Az elsőfokú bíróság a vádlott terhére rótt bűncselekményeket helyesen minősítette.

I.rendű vádlott neve vádlott és társai a rablási cselekmény befejezése után mindhárom esetben rázárták a bejárati ajtót a sértetteknek azért, hogy ne tudjanak segítséget hívni. Erre figyelemmel helyesen vont le jogi következtetést a törvényszék arra, hogy a rablással valóságos anyagi halmazatban a személyi szabadság megsértése büntetendőnek minősített esete, azaz az aljas indokból elkövetés is megállapítható.

Helyes a személyi szabadság megsértésének a sértett sanyargatásával elkövetett alakzatának megállapítása is a II. és III. tényállásban írt esetekben, amelyet az első fokú ítélet 25. oldal utolsó bekezdésében a sértettek megkötözve hagyásával indokolt.

A sértett sanyargatása alatt minden olyan testi vagy lelki ráhatás értendő, amely meghaladja a személyi szabadságtól megfosztáshoz általában szükséges magatartás szokásos mértékét, és ezen túlmenően testi vagy pszichés kihatásnak teszi ki a sértettet (BH1994.65., BH1988.20.). Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy a vádlott a társaival együtt olyan fizikai és lelki sérelemnek tette ki az egyedül élő, idős koruknál fogva mozgásukban korlátozott sértetteket, amely megalapozza ezen további minősítő körülmény megállapítását.

Abban sem tévedett a törvényszék, hogy a 84, 79 és 88 éves sértettek életkora és állapota megalapozta azon minősített eset megállapítását, hogy cselekmény elhárítására korlátozottan

képesek.

A II. tényállás szerinti rablás és magánlaksértés elkövetésében három elkövető vett részt, így a csoportos elkövetésre levont következtetés is helytálló, miután az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pontja szerint csoportosan követik el a bűncselekményt, ha az elkövetésben legalább három személy vesz részt.

A törvényszék helyesen alkalmazta a 2012. évi C. törvény (Btk.) rendelkezéseit, ugyanakkor osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség ezen álláspontját is megjegyzi az ítélet tábla, hogy az 1978. évi IV. törvény - amelynek hatálya alatt a vádlott az I. pont alatti bűncselekményeket követte el - alkalmazása szóba sem jöhet, miután a II. és III. pont alatti cselekmények elkövetése a Btk. időbeli hatálya alatt történt, ezért a vádlott összes bűncselekményét eszerint kell elbírálni, minthogy ez a törvény tekintendő a cselekmények elkövetésekor hatályos büntető törvénynek.

Az irányadó bírói gyakorlat alapján ugyanis, amennyiben a bűnhalmazatban álló bűncselekményeknek egy része az új Büntető Törvénykönyv hatálya alatt elkövetett, a büntetőtörvény visszamenő hatályának vizsgálata fel sem merülhet, a bűnhalmazatot alkotó cselekmények mindegyikét az új Büntető Törvénykönyv alkalmazásával kell elbírálni (BH2016. 74.).

A büntetés kiszabása során értékelt körülmények vizsgálatakor a másodfokú bíróság a III. tényállás szerinti magánlaksértés büntette vonatkozásában az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az eljárás megszüntetésére figyelemmel súlyosító körülményként a - helyesen - 7 rendbeli cselekményből álló halmazatot értékelte.

Szemben az első fokú bíróság álláspontjával, az ítélet tábla enyhítő körülményként értékelte az időmúlást. A Kúria 56. számú BK véleménye III.10. pontja szerint ugyanis enyhítő körülmény, ha a bűncselekmény elkövetésétől hosszabb idő telt el. A kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően, amennyiben a bűncselekmény elkövetése óta eltelt idő a két évet meghaladja, azt a vádlott javára enyhítő körülményként kell figyelembe venni, különös tekintettel arra is, hogy a vádlott nem szökött meg, a hatóság elől nem rejtőzött el, és a bűncselekmény felderítésének elhúzódása sem róható a terhére.

Ezen bűnösségi körülmények figyelembe vétele mellett a halmazati büntetés kiszabására vonatkozó szabályok alapján 5-től 15 évig terjedő szabadságvesztés szabható ki.

Osztotta az ítélet tábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a három alkalommal, kitartó szándékkal, kifejezetten egyedül élő, idős korú, koruknál és egészségi állapotuknál fogva védekezni csak korlátozottan képes sértett nőkre éjszaka, a társaival támadó, őket megkötöző, megfenyegető, értékeik megszerzése érdekében őket megkötözve magukra hagyó vádlott magatartása gátlástalan, elvetemült. A többszörösen büntetett előéletű, a bűncselekményeit felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje és más büntetőeljárás hatálya alatt megvalósító vádlott esetén ezen körülményekre figyelemmel a törvényi maximumban meghatározott szabadságvesztés büntetés szükséges és arányos. A figyelembe vett enyhítő körülmények száma és jellege nem éri el azt a súlyt, hogy a büntetés lényeges enyhítésére lenne lehetőség.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla az első fokú ítéletet a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, és a társtettesként elkövetett magánlaksértés büntette [Btk. 221. § (1) bekezdés, (2)

bekezdés a) pont, (4) bekezdés] vonatkozásában hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.

Tévedett a törvényszék, amikor a tényállás III. pontjában megállapított teljes elkövetési értékre vagyonekobbzást rendelt el a vádlottal szemben.

A Kúria 95. számú BK véleménye szerint a vagyonekobbzást külön-külön kell alkalmazni arra a vagyona, amelyhez a bűncselekmény elkövetése során, vagy azzal összefüggésben jutottak. Az intézkedés kizárólag a ténylegesen bekövetkezett vagyongyarapodás vonatkozásában alkalmazható, egyetemleges kötelezésnek nincs helye.

I.rendű vádlott neve vádlott nyomozás során tett és nem cáfolt védekezése szerint a megmaradt készpénzt és az elvitt ékszerekért kapott pénzt egyenlően elosztották társával egymás között (nyom. iratok IX. kötet 2894. oldal utolsó bekezdésében írt gyanúsítottai vallomás), erre figyelemmel az ítéletábra a vagyonekobbzás összegét 90.900.-Ft-ra leszállította.

Egyebekben az első fokú ítéletet a Be. 371. §-a alapján helybenhagyta azzal, hogy az első fokú ítéletet nyilvános tárgyalás alapján tekintette meghozottnak.

A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló Kúria 61. számú BK véleménye 4. pontjában írtak alapján I.rendű vádlott neve vádlott cselekményeinek megnevezését a rendelkező részben írtak szerint helyesbítette.

A Be. 335. § (1) és (2) bekezdése szövegezésének megfelelően I.rendű vádlott neve vádlott **magánfél neve1** magánfél részére - helyesen - kártérítés címén köteles megfizetni az első fokú ítélet szerinti összeget, illetve néhai **magánfél neve2** magánfél polgári jogi igényének érvényesítését tekintette egyéb törvényes útra utasítottnak, valamint megjelölte **magánfél neve1** magánfél címét, mint a teljesítés helyét is.

Nem tartotta alaposnak a másodfokú bíróság a Szegedi Fellebbviteli Főügyészségnek a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések megváltoztatására irányuló indítványát.

A Be. 155. § (1) bekezdése szerint akkor kell a lefoglalást megszüntetni, ha arra az eljárás érdekében már nincs szükség. Miután az eljárás jogerősen befejeződött, a jelen eljárás érdekében nincs szükség az eljárás során lefoglalt bűnjelekre, és azokat, mint értékteleneket a Be. 155. § (8) bekezdése alapján meg kell semmisíteni. Nem változtat ezen az, hogy maradtak olyan elkövetők, akiknek a felderítése nem volt sikeres a büntetőeljárás során. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a bűnjelként ezidáig kezelt nyomok tárgyleletben történő kezelése és az iratokhoz csatolása fizikailag sem lehetséges.

Észlelte az ítéletábra, hogy az első fokú bíróság az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költség meghatározása során számítási hibát vétett, ezért azt helyesbítette.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogva tartásban töltött időt.

Szeged, 2017. szeptember 28.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.
előadó bíró

. Nagy Erzsébet s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.826/2016/16. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.188/2016/39. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. szeptember 28.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő